

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

HPK-Productions s.r.o., IČ: 27236269
se sídlem Seifrtova 571/5, Praha
zastoupeného advokátem Mgr. Jaroslavem Kadlecem
se sídlem v Táboře, Tyršova 521,

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. 1724/20/5200-10421-711070,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. 1724/20/5200-10421-711070, ze dne 14. 1. 2020, č. j. 1584/20/5200-10421-711070, a ze dne 14. 1. 2020, č. j. 1581/20/5200-10421-711070, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 35 862 Kč a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Praha (dále jen „správce daně“) vydal dne 22. 10. 2018 rozhodnutí o výsledku přezkoumání platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně **za zdaňovací období roku 2013**, č. j. 7609358/18/2000-11420-108363, kterým vyměřil žalobci daň ve výši 1 918 512 Kč. Správce daně dodatečně stanovil žalobci k úhradě daní z příjmů fyzických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby ve výši 35 % podle § 36 odst. 1 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o dani z příjmů“ nebo jen „zákon“). Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 15. 1. 2020, č. j. 1724/20/5200-10421-711070, tak, že žalobci za zdaňovací období roku 2013 stanovil daň ve výši 576 980 Kč.
2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 12. 3. 2020 žalobu, která je u Městského soudu v Praze vedena pod sp. zn. 8Af 13/2020.
3. Správce daně dále vydal dne 22. 10. 2018 rozhodnutí o výsledku přezkoumání platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně **za zdaňovací období roku 2014**, č. j. 7609482/18/2000-11420-108363, kterým vyměřil žalobci daň ve výši 1 132 333 Kč a penále ve výši 226 466 Kč. Správce daně dodatečně stanovil žalobci k úhradě daní z příjmů fyzických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby ve výši 35 % podle § 36 odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 14. 1. 2020, č. j. 1584/20/5200-10421-711070, tak, že žalobci za zdaňovací období roku 2014 stanovil daň ve výši 362 551 Kč.
4. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 12. 3. 2020 žalobu, která byla u Městského soudu v Praze vedena pod sp. zn. 8Af 15/2020.
5. Správce daně pak vydal dne 22. 10. 2018 rozhodnutí o výsledku přezkoumání platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně **za zdaňovací období roku 2015**, č. j. 7609539/18/2000-11420-108363, kterým vyměřil žalobci daň ve výši 849 693 Kč a penále 169 938 Kč. Správce daně dodatečně stanovil žalobci k úhradě daní z příjmů fyzických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby ve výši 35 % podle § 36 odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 14. 1. 2020, č. j. 1584/20/5200-10421-711070, tak, že žalobci za zdaňovací období roku 2015 stanovil daň ve výši 526 564 Kč.
6. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 12. 3. 2020 žalobu, která byla u Městského soudu v Praze vedena pod sp. zn. 8Af 14/2020.
7. Usnesením soudu ze dne 1. 6. 2022, č. j. 8Af 13/2020 byla všechna řízení spojena podle § 39 odst. 1 s.r.s. ke společnému řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Rozsudkem ze dne 15. 6. 2022, č. j. 8Af 13/2020-74, ve spojení s opravným usnesením ze dne 21. 7. 2022, č. j. 8Af 13/2020-89, Městský soud v Praze napadená rozhodnutí zrušil, neboť dospěl k závěru, že celková platba za vystoupení umělce není základem daně. Tím je pouze příjem veřejně vystupujícího umělce. Příjmy plynoucí jiné osobě, byť umělce zastupuje, nepodléhají režimu článku 17 modelové smlouvy a právo na zdanění České republiky by bylo dáno pouze v případě, že by tato osoba měla na území republiky provozovnu.
9. Žalovaný podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 3. 2023, č. j. 7 Afs 166/2022- 38. Rozsudek městského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

10. V podané žalobě žalobce brojí proti právnímu závěru žalovaného, podle něhož příjmy veřejně vystupujících umělců nerezidentů, pokud je jejich činnost osobně a veřejně vykonávána na území České republiky nebo je zde zhodnocována, tvoří dle zákona o daních z příjmů samostatný základ daně pro zdanění daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně (tzv. srážkovou daní). Příjmy veřejně vystupujících umělců nerezidentů podléhají srážkové dani ve výši 15 %, případně 35 % z hrubé částky příjmů. Dále dle zákona o daních z příjmů nezáleží na tom, komu tyto příjmy plynou a z jakého právního vztahu. Provedení srážkové daně tak není na překážku ani to, když příjem není hrazen přímo umělci.
11. Žalobce vyšel z § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 s tím, že za příjmy ze zdrojů na území České republiky se u poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 považují příjmy z osobně vykonávané činnosti na území České republiky nebo zde zhodnocované veřejně vystupujícího umělce, sportovce, artisty a spoluúčinkujících osob, bez ohledu na to, komu tyto příjmy plynou a z jakého právního vztahu. Za umělce se pro účely tohoto ustanovení i pro účely příslušného článku relevantní smlouvy o zamezení dvojího zdanění považuje pouze veřejně vystupující umělec, např. herec, zpěvák, klavírista, dirigent, ale i komparzista a pod, zkrátka každý, kdo je součástí vystoupení pro veřejnost. Za umělce se pro účely tohoto ustanovení ovšem nepovažuje např. kameraman, režisér, ani osvětlovač či kostymér, neboť ti veřejně nevystupují. Zároveň se za umělkyni nepovažuje modelka, a to i přesto, že předvádí módu pro veřejnost. Tento přístup je v souladu s výkladem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), která vytvořila a pravidelně aktualizuje „*Modelovou smlouvu o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku*“ a komentář k ní.
12. Další podstatnou skutečností, kterou je třeba brát v potaz při zdaňování příjmů umělců a sportovců, je, že i když je příjem vyplácen nějakému jinému subjektu, např. zprostředkovatelské agentuře (která např. zajistila konání koncertu zahraničního zpěváka na území České republiky), nebo sportovnímu klubu či divadlu jako takovému, podléhá zdanění jako příjem umělce nebo sportovce, a to bez ohledu na skutečnost, zda je umělec nebo sportovec zaměstnancem daného divadla nebo klubu, či zda je osobou samostatně výdělečně činnou apod. V případě, že součástí výplaty zprostředkovatelské agentuře je i provize za zajištění vystoupení umělce nebo konání sportovního utkání, podléhá zdanění srážkovou daní pouze příjem, který plyne dotčenému umělci nebo sportovci. Pokud však z faktury nelze zjistit, jakou část platby činí provize a daňový subjekt nedoloží patřičné doklady, ze kterých by bylo patrné, jaký příjem je skutečně příjmem podle § 22 odst. 1 písm.

f) bod 2 ZDP, zdaní se celá platba, jako by šlo o platbu veřejně vystupujícímu umělci nebo sportovci. Žalobce k tomu odkázal na posouzení věci daňovými orgány Slovenské republiky.

13. Jak žalobce dále uvedl, žalovaný v napadeném rozhodnutí nedůvodně směšuje dva různé typy příjmů:

příjem umělce za veřejné vystoupení (a to příjem peněžní i nepeněžní), který je vyplácen prostřednictvím agentury (článek 17 smluv o zamezení dvojího zdanění), a

příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice (článek 5 a 7 smluv o zamezení dvojího zdanění),

přičemž nerozlišuje, že tyto typy příjmů podléhají odlišnému režimu zdanění, neboť odměna agentury za zprostředkování zdanění v České republice nepodléhá, na rozdíl od odměny veřejně vystupujícího umělce, i když je tato část odměny za veřejné vystoupení hrazena umělci prostřednictvím agentury, pokud je rozdělení doloženo při fakturaci, případně dalšími prostředky.

14. Žalobce uvedl, že v průběhu daňového řízení předložil správci daně doklady rozlišující mezi artist fee (odměna vystupujícího umělce) a production fee (odměna zprostředkovatele včetně jeho nákladů na zajištění koncertu, které nejsou fakturovány za veřejné vystoupení umělce), přičemž již ve svém odvolání uvedl, že v odvětví podnikání, ve kterém se pohybuje, tedy v hudebním průmyslu, není běžné, že by pořadatel (promotér) koncertu či hudebního festivalu byl ve smluvním vztahu přímo s umělcem, ať už tuzemským nebo zahraničním. V drtivé většině případů promotér jedná a uzavírá smlouvy, ať už ústní či písemné, se subjektem, který umělce či hudební skupinu zastupuje. Podnikání v tomto specifickém odvětví, jakým je alternativní hudební scéna zaměřená na okrajové hudební žánry, se vyznačuje neformálností v míře pravděpodobně vyšší, než je obvyklé v jiných sférách hospodářství. Časté jsou neformální přátelské vazby mezi pořadatelem a reprezentanty agentur, jež zastupují jednotlivé interprety. Písemné smlouvy nejsou pravidlem, často se podmínky vystoupení umělců včetně honorářů a nákladů spojených s jejich koncertem dojednávají v emailech, chatovacích aplikacích typu skype, whatsapp, messenger, telefonicky nebo ústně při osobních setkáních.
15. Tzv. production fee, tedy odměna za zprostředkování koncertu agenturou, by podléhala zdanění v České republice pouze v případě, že by taková agentura měla v České republice stálou provozovnu, prostřednictvím které by tuto službu poskytovala podle § 22 odst. 2 zákona o daních z příjmů nebo by se jednalo o příjem za služby podle § 22 odst. 1 písm. c) tohoto zákona realizované v České republice daňovým rezidentem státu, s nímž nemá Česká republika uzavřenou smlouvu o zamezení dvojího zdanění.
16. Smlouvy o zamezení dvojího zdanění pravidelně uvádějí, že pod článek Umělci a sportovci jsou podřazeny pouze příjmy, které pobírají na veřejnosti vystupující umělci. Článek 17 odst. 1 Modelové smlouvy OECD nestanoví, jak má být předmětný příjem vypočten, a je ponecháno na národních předpisech smluvního státu, které obvykle volí zdanění sazbou daně aplikovanou na hrubou částku vyplácenou umělcům. Obdobné pravidlo lze aplikovat i na příjem vyplácený skupinám nebo registrovaným týmům, hereckým společnostem atd. Odstavec 2 článku 17 se vztahuje na příjmy vyplácené prostřednictvím jiných subjektů (například agentur nebo star company), nicméně tento druhý odstavec nerozšiřuje rozsah zdanění, tedy stále se musí jednat o příjem vyplácený za veřejné vystoupení umělce. Jasně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

oddělená odměna zastupující agentuře za její organizační činnost týkající se zprostředkování vystoupení a jejího organizačního zabezpečení není a nemůže tak být příjmem, na který by se vztahoval článek 17. K tomu žalobce odkázal na komentář k článku 17 Modelové smlouvy OECD.

17. Uvádí-li žalovaný v bodu 35 – 38 napadeného rozhodnutí, že Modelová smlouva OECD v článku 17 neurčuje, jak má být předmětný příjem stanoven s tím, že je to ponecháno na národních právních předpisech státu zdroje příjmů, pak nerespektuje ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o daních z příjmů.
18. Žalobce pak dále dovozuje, že za zprostředkování vystoupení fakturovaný agenturou by podléhal zdanění v České republice pouze v případě, že by agentuře vznikla v České republice stálá provozovna podle § 22 odst. 2 zákona o daních z příjmů nebo by se jednalo o příjem za služby podle § 22 odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů realizované v České republice daňovým rezidentem státu, s nímž nemá Česká republika uzavřenou smlouvu o zamezení dvojího zdanění.
19. Production fee obsahující odměnu za zprostředkování realizace koncertu v České republice včetně nákladů samotné agentury nejsou a nemohou tak být příjmem za veřejné vystoupení umělce, jak tvrdí žalovaný.
20. Žalobce k tomu dále odkázal na jednotlivá ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění, které se vztahují k článku 17 odst. 1 a jeho vztahu k odst. 2 a to ve vztahu k Itálii, Slovensku, Velké Británii a USA.
21. V doplnění žaloby ze dne 15. 4. 2020 žalobce doplnil skutková tvrzení v tom smyslu, že dne 21. března 2013 smlouvu se subjektem zastupujícím norskou hudební skupinu Turbonegro v souvislosti s jejím vystoupením dne 30. 4. 2020 v Českých Budějovicích, na základě které měly být společnosti Creative Artists Agency UK Ltd uhrazeny žalobkyní dvě platby, které jsou uvedeny v čl. 6 předmětné smlouvy. Jedna platba je za honorář umělce („artist fee“) ve výši 15.000 €, která podléhá 15% (srážkové) dani na straně umělce, druhá platba ve stejné výši, tj. 15.000 €, je odměna zprostředkovatele (zastupující agentury) včetně jeho nákladů na zajištění koncertu, které nejsou fakturovány za veřejné vystoupení umělce („production costs“), když tato nemá podléhat zdanění podle zvláštní sazby daně vybírané srážkou.
22. Žalobce předložil soudu celou smlouvu v originálním znění v angličtině spolu s českým překladem první strany s tím, že z bankovního účtu žalobkyně dne 3. dubna 2013 a 22. dubna 2013 odešly dvě platby v souladu se smlouvou.
23. Jak uvedl, existovala dohoda mezi žalobcem a subjektem (agenturou) zastupujícím umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a na část, která této tzv. srážkové dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice. V tomto konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou vzata pouze částka 15.000 €.
24. Žalobce dále uvedl, že uzavřel dne 25. března 2013 smlouvu se subjektem zastupujícím americkou hudební skupinu ANTI-FLAG v souvislosti s jejím vystoupením na hudebním festivalu Mighty Sounds v červenci 2013, na základě které byly společnosti The Agency Group Ltd žalobcem uhrazeny dvě platby. První platba je uvedena v předmětné smlouvě na její úvodní straně a jedná se o **3.000 USD**, jež mají podléhat srážkové dani, neboť se jedná

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

řečeno smlouvou o „flat guarantee subject to 15% artist withholding tax“, tzn. Čistý honorář podléhající patnáctiprocentní dani vybírané zvláštní sazbou daně. Druhá platba ve výši 9.450 USD je uvedena v předmětné smlouvě na její poslední, tj. osmé straně, když se jedná slovy smlouvy o „contribution to production costs net and free of all local and international costs“, tzn. příspěvek na produkční náklady nepodléhající žádným místním ani mezinárodním srážkám.

25. Žalobce předložil soudu celou smlouvu v originálním znění v angličtině spolu s českým překladem první a poslední strany, dále uvedl, že jak je vidět z výpisu z bankovního účtu platba ve výši 9.450 USD odešla v souladu se smlouvou dne 9. dubna 2013 na účet spol. The Agency Group Ltd. Druhá část platby ve výši 3.000 USD měla být uhrazena žalobcem v hotovosti.
26. K tomu vysvětlil, že existovala dohoda mezi žalobcem a subjektem (agenturou) zastupujícím umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně ve výši 15% a na část, která této tzv. srážkové dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice. V tomto konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou vzata pouze částka 3.000 USD.
27. Dne 5. dubna 2013 žalobce uzavřel smlouvu se subjektem zastupujícím španělskou hudební skupinu SKA-P v souvislosti s jejím vystoupením dne 20. dubna 2013 v Praze. Na základě této smlouvy byly, společnosti GATO LOPEZ, S.L. uhrazeny dvě platby. Rozdělení plateb je uvedeno v žalobcem předložené smlouvě, kdy částka 6.000 € měla být žalobcem hrazena jako tzv. „guaranteed fee“, které má podléhat dani vybírané srážkou, neboť jde o platbu jdoucí přímo umělci – hudební skupině („subject to withholding artist taxes“) a částka 21.820 € pak této dani podléhat nemá, neboť šlo o příjem agentury, která umělce zastupovala („contribution to production expenses“). Žalobce k tomu uvedl, že existovala dohoda mezi žalobcem a subjektem (agenturou) zastupujícím umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a na část, která této dani tzv. srážkové dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice. V tomto konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou vzata pouze částka 6.000 €.
28. Dne 1. března 2013 žalobce uzavřel smlouvu se subjektem zastupujícím britskou hudební skupinu The Subways v souvislosti s jejím vystoupením na hudebním festivalu Mighty Sounds v červenci roku 2013. Na základě této smlouvy byly společnosti CREATIVE ARTISTS AGENCY uhrazeny dvě platby v celkové výši 15.000 €. Podle smlouvy byla platba rozdělena na částky ve výši 4.500 €, kde je uvedeno, že jde o „flat fee subject to 15% artist tax“, tedy pevný honorář podléhající patnáctiprocentní „umělecké“ dani, u druhé částky ve výši 10.500 € je anglicky uvedeno doslova „flat fee towards production costs, net and free of tax“, tedy příspěvek na produkční náklady nepodléhající dani.
29. Existovala tedy dohoda mezi žalobcem a subjektem (agenturou) zastupující umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani z příjmu vybírané srážkou dle zvláštní sazby daně a na část, která této dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice. V tomto

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou vzata pouze částka 4.500 €.

30. Dne 12. června 2013 žalobce uzavřel smlouvu se subjektem zastupujícím kanadskou hudební skupinu Comeback Kid v souvislosti s jejím vystoupením na hudebním festivalu Mighty Sounds v červenci 2013, na základě které byly společnosti Avocado Booking uhrazeny dvě platby. První platba ve výši 4.000 € je označena slovy: „a contribution to production costs (no tax)“, tzn. příspěvek/platba na produkční náklady (nepodléhající dani). Druhá platba hrazená, jež měla být hrazena v hotovosti ve výši 2.000 € je ve smlouvě definována jako „an artist fee (subject to withholding tax)“, v českém překladu platba za umělce (podléhající srážkové dani).
31. K tomu žalobce uvedl, že existovala dohoda mezi žalobcem a subjektem (agenturou) zastupujícím umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně ve výši 15% a na část, která této tzv. srážkové dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice. V tomto konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou vzata pouze částka 2.000 €.
32. Podáním ze dne 10. 7. 2020 žalobce dále doplnil žalobu předložením čestného prohlášení Bena Colese, zástupce společnosti Creative Artists Agency, která zastupovala hudební skupinu The Subways ve věci jejího vystoupení na hudebním festivalu Mighty Sounds dne 19. července 2013 pořádaném žalobcem s tím, že pan Coles potvrzuje s odkazem na smlouvu uzavřenou mezi jím zastupovanou společností a žalobcem, že domluvená částka za vystoupení hudební skupiny The Subways na festivale Mighty Sounds se skládala ze dvou částí – první, autorského honoráře výkonných umělců ve výši 4.500 euro, a druhé, produkčních nákladů a výdajů ve výši 10.500 euro. Částka produkčních nákladů se skládala z výdajů na cestovné, pronájmy hudební a ostatní techniky, honoráře dodavatelů skupiny, apod. Ze smlouvy je dle jeho prohlášení rovněž patrné, že domluvený autorský honorář měl být zdaněn místní srážkovou daní 15%, přičemž produkční výdaje této dani podléhat neměl.
33. Podáním ze dne 22. 7. 2020 žalobce dále doplnil žalobu předložením čestného prohlášení Emmy Banks, zástupkyně společnosti CAA, Creative Artists Agency UK Limited, 12 Hammersmith Grove, London, W6 7AP, UK, která zastupovala hudební skupinu TURBONEGRO ve věci jejího vystoupení v areálu pivovaru Budějovický Budvar n.p. na akci Budvarfest konané dne 30. dubna 2013. V čestném prohlášení paní Banks potvrzuje s odkazem na smlouvu uzavřenou mezi jí zastupovanou společností a žalobcem, že domluvená částka za vystoupení hudební skupiny Turbonegro na festivalu Budvarfest v Českých Budějovicích se skládala ze dvou částí – první, autorského honoráře výkonných umělců ve výši 15.000 euro, a druhé, produkčních nákladů a výdajů ve výši 15.000 euro. Částka produkčních nákladů se skládala z provize agentury za vystoupení, výdajů na cestovné, pronájmy hudební a ostatní techniky, honoráře dodavatelů skupiny, apod. Ze smlouvy je dle jejího prohlášení rovněž patrné, že domluvený autorský honorář měl být zdaněn místní srážkovou daní 15%, přičemž produkční výdaje této dani podléhat neměly.
34. Ve vztahu ke zdaňovacímu období roku 2014 (původně vedeno pod sp. zn. 8Af 15/2020) žalobce podáním ze dne 21. 4. 2020 doplnil žalobu s tím, že dne 27. ledna 2014 uzavřel smlouvu se subjektem zastupujícím americkou hudební skupinu Dropkick Murphys v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

souvislosti s jejím vystoupením na festivalu Mighty Sounds v červenci 2014, na základě které měly být společnosti BASTARDS ON PARADE, LLC žalobcem uhrazeny dvě platby.

35. Žalobce předložil soudu dvě faktury, faktura označená jako BOP. 002.014 znějící na částku 25.000 USD byla na úhradu „produkčních nákladů na vystoupení kapely Dropkick Murphys na festivalu Mighty Sounds v České republice dne 11. července 2014,“ tj. v originálním znění „production reimbursement for appearance of Dropkick Murphys at Mighty Sounds – Czech Republic on July 11, 2014.“ Druhá z faktur označená jako BOP. 003.014 znějící na částku 8.500 USD byla na úhradu „honoráře za vystoupení kapely Dropkick Murphys na festivalu Mighty Sounds v Táboře v České republice 11. 7. 2014“, tj. v originálním znění „Artist fee for appearance of Dropkick Murphys at Mighty Sounds – Czech Republic on July 11, 2014.“
36. Žalobce dne 29. dubna 2014 odeslal platbu ve výši 25.000 USD na účet zastupující agentury. Druhá platba, ve které byly zahrnuty ještě platby za několik méně významných hudebních skupin, odešla z účtu žalobce dne 29. května 2014. Žalobce k tomu uvedl, že existovala dohoda mezi žalobcem a subjektem (agenturou) zastupujícím umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a na část, která této tzv. srážkové dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice. V tomto konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou dle zvláštní sazby vzata pouze částka 8.500 USD.
37. Ve vztahu ke zdaňovacímu období 2015 (původně vedeno pod sp. zn. 8Af 14/2020) žalobce doplnil podanou žalobu podáním ze dne 21. 4. 2020.
38. V tomto podání žalobce předně uvedl, že na jaře roku 2015 uzavřel smlouvu se subjektem zastupujícím britskou hudební skupinu ARCHITECTS v souvislosti s jejím vystoupením na festivalu Mighty Sounds v červenci 2015, na základě které měly být společnosti The Agency Group Ltd uhrazeny žalobkyní dvě platby.
39. Podle faktury pod číslem 2015-019a znějící na částku 5.000 €, byla provedena úhradu „production costs“, tj. na úhradu produkčních nákladů, šlo tedy o příjem agentury. Druhá faktura s číslem 2015-019 byla spol. The Agency Group Ltd vystavena na částku 2.000 € za v anglickém originálu „PERFORMANCE FEE - Subject to 15% Artist Withholding Tax“, tj. v českém překladu „ODMĚNA ZA VYSTOUPENÍ - podléhá 15 % srážkové dani umělce.“
40. Žalobce dne 29. května 2015 zaplatil na účet zastupující agentuře s poznámkou „The Agency Group Ltd, Architects, FFF, OFF! Mighty Sounds production reimbursements.“ Český překlad sousloví „production reimbursements“ je zhruba „kompenzace/náhrada za produkční náklady.“ Na vysvětlenou platba zahrnovala i platby produkční náklady agentuře za hudební skupiny Funeral for a Friend (FFF) a OFF!
41. Z uvedeného je dle žalobce patrné, že zde existovala dohoda mezi žalobkyní a subjektem (agenturou) zastupujícím umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a na část, která této tzv. srážkové dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného

umělce v České republice. V tomto konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou dle zvláštní sazby vzata pouze částka 2.000 €.

42. Dále žalobce uvedl, žena jaře roku 2015 uzavřel smlouvu se spol. X-ray Touring LLP zastupující britskou hudební skupinu ENTER SHIKARI v souvislosti s jejím vystoupením na festivalu Mighty Sounds v červenci 2015, na základě které měly být společnosti uhrazeny žalobkyní dvě platby.
43. Podle faktury ze dne 8. června 2015 částka 11.500 € byla určena na úhradu „Contribution to production costs“, tj. na úhradu produkčních nákladů agentury. Druhá faktura vydaná téhož dne, tj. 8. června 2015 byla vystavena na částku 6.000 € za v anglickém originálu - „Fee for performance“, tj. v českém překladu „platbu za představení.“ Když teprve a jen tato platba měla podléhat „15% withholding tax“, tedy 15% srážkové dani.
44. Z účtu žalobce dne 12. června 2015 odešla platba na účet zastupující agentuře v souladu s vystavenou fakturou na úhradu produkčních nákladů agentury. Dne 26. 6. 2015 odešla druhá platba v souladu s vystavenou fakturou s poznámkou „Artist Fee“, tj. na odměnu umělce za vystoupení.
45. Z výše uvedeného je podle žalobce patrné, že zde existovala dohoda mezi žalobcem a subjektem (agenturou) zastupujícím umělce (hudební skupinu), která rozdělovala celkovou částku vyplacenou agentuře na část, která měla podléhat dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a na část, která této tzv. srážkové dani podléhat neměla, neboť se nejednalo o příjem umělce za veřejné vystoupení, ale o příjem agentury za zprostředkování vystoupení daného umělce v České republice. V tomto konkrétním případě měla být za základ daně pro výpočet daně vybírané srážkou dle zvláštní sazby vzata pouze částka 6.000 €.
46. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. S odkazem na § 2 odst. 2 a § 2 odst. 3 zákona o daních z příjmu uvedl, že u veřejně vystupujícího umělce nerezidenta dochází ke zdanění dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 2. zákona o daních z příjmů, dle kterého se za příjmy ze zdrojů na území ČR u poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 považují příjmy z osobně vykonávané činnosti na území ČR nebo zde zhodnocované veřejně vystupujícího umělce, sportovce, artisty a spoluúčinkujících osob, bez ohledu na to, komu tyto příjmy plynou a z jakého právního vztahu. [Dle § 38d odst. 1 zákona o daních z příjmů se daň vybírá srážkou z příjmů včetně záloh, na které se vztahuje zvláštní sazba daně podle § 36.
47. Česká republika uzavírá smlouvy o zamezení dvojího zdanění podle Modelové smlouvy OECD, přičemž zdanění příjmů mezinárodních umělců a sportovců upravuje článek 17 této smlouvy, jehož obvyklá struktura zní:
  1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článku 7 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.
  2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článku 7 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.
48. Žalovaný dále citoval komentář k článku 17 Modelové smlouvy OECD s tím, že tento článek nepokrývá pouze příjmy umělců a sportovců, ale že pokrývá zdaňování veškerých příjmů, které jsou považovány za pobírané z titulu výkonu osobních činností umělce nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

sportovce jako takového. Článek tedy pokrývá i příjmy „podniků“, které jsou placeny za výkon takových činností.

49. Jak žalovaný dále uvedl, podle modelové smlouvy OECD příjmy veřejně vystupujících umělců nerezidentů za jejich veřejné vystoupení v ČR má právo zdanit Česká republika. Modelová smlouva OECD stanovuje, že příjmy veřejně vystupujících umělců mohou být zdaněny v ČR bez ohledu na to, komu jsou vypláceny, tj. zda plynou samotnému umělci nebo jiné osobě (např. agentuře, umělecké společnosti apod.). Jinými slovy stát zdroje má právo „dívat se skrz“ osobu, která příjem obdrží. Příjmy veřejně vystupujících umělců nerezidentů, pokud je jejich činnost osobně a veřejně vykonávána na území ČR nebo je zde zhodnocována, tvoří dle zákona o daních z příjmů samostatný základ daně pro zdanění daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně (tzv. srážkovou daní) ve výši 15 %, příp. 35%, z hrubé částky příjmů. Dle zákona o daních z příjmů nezáleží na tom, komu tyto příjmy plynou a z jakého právního vztahu. Provedení srážkové daně tak není na překážku ani to, když příjem není hrazen přímo umělci.
50. Základem daně je celková platba za veřejné vystoupení umělce, ať už je vyplacena přímo umělci či agentuře. Co z těchto příjmů následně umělec hradí (tj. například související služby nebo část nechává agentuře či jiným spolupracujícím), je věcí umělce/agentury a vykázání v příslušných daňových priznáních. Žalobce směřuje postup plátce daně při sražení a odvodu daně vybírané srážkou s postupem poplatníka při výpočtu daně z příjmů ze samostatné činnosti. Daň byla stanovena k přímé úhradě žalobci jako plátcí, který nesplnil své povinnosti a daň za poplatníka nesrazil a neodvedl. Jakékoli zohledňování výdajů poplatníka nepřichází při uložení přímé platební povinnosti plátcí v úvahu. Případné výdaje si poté uplatní samotný umělec či agentura v daňovém priznání ve státě své rezidence, kde má celosvětovou daňovou povinnost a může si daň, která byla sražena na území ČR, započíst na svoji celosvětovou daňovou povinnost podle příslušné smlouvy o zamezení dvojího zdanění.
51. V replice k vyjádření žalovaného ze dne 10. 7. 2020 žalobce doplnil důkazní návrhy a to čestná prohlášení zástupců zprostředkovatelských agentur.

III.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a obsah správního spisu

52. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
53. V novém rozhodnutí je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku ze dne 23. 3. 2023, č. j. 7 Afs 166/2022- 38.
54. Podle čl. 17 odst. 1 Modelové smlouvy OECD [b]ez ohledu na ustanovení článku 15 mohou být příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá jako umělec v oblasti zábavy, například jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník, nebo jako sportovec, z osobních činností tohoto rezidenta vykonávaných v druhém smluvním státě, zdaněny v tomto druhém státě. Článek 17 odst. 2 této smlouvy poté stanoví: Jestliže příjmy z osobních činností vykonávaných umělcem nebo sportovcem vystupujícím jako umělec či sportovec neplynou tomuto

umělci nebo sportovci, ale jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článku 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

55. Komentář OECD k čl. 17 Modelové smlouvy poté v bodu 11 uvádí: „Pokud osoba, která příjem pobírá, vykonává podnikatelskou činnost, může být příjem zdaněn státem zdroje příjmu, i když příjem neplyne stálé provozovně v této zemi.“ „Tento odstavec umožňuje státu, ve kterém je činnost umělce nebo sportovce vykonávána, zdanit příjem z této činnosti plynoucí jiné osobě bez ohledu na jiná ustanovení smlouvy, která by jinak byla použitelná.“
56. V rozsudku ze dne 23. 3. 2023, č. j. 7 Afs 166/2022- 38, k tomu Nejvyšší správní soud uvedl: „[P]ředpokladem zdanění určité platby v režimu čl. 17 Modelové smlouvy je totiž kvalifikace platby poskytované v souvislosti s veřejným vystoupením umělce jako příjmu za takové vystoupení (příjmu za osobně a veřejně vykonávanou uměleckou činnost umělce nerezidenta na území státu, jenž hodlá takový příjem zdanit). Proto je třeba pro závěr, že platbu poskytovanou třetí osobě v souvislosti s uměleckým vystoupením umělce smí zdanit stát, v němž se takové vystoupení uskutečnilo, vždy nutné na prvním místě určit, zda taková platba (nebo její libovolná část) představuje příjem za osobně veřejně vykonávanou uměleckou činnost. V opačném případě nejsou splněny podmínky pro režim zdanění takové platby podle čl. 17 Modelové smlouvy. Teprve tehdy, pokud je předmětná platba či její část charakterizována jako příjem za osobně veřejně vykonávanou uměleckou činnost, a tudíž ČR má právo na její zdanění v režimu odpovídajícím čl. 17 Modelové smlouvy OECD, je možné dále uvažovat o metodě výpočtu daně, tj. i o stanovení základu daně s případnou možností odečtení výdajů od hrubé výše příjmů.“
57. Za účelem posouzení, zda určitá platba nebo její část poskytovaná plátcem daně v souvislosti s veřejným vystoupením umělce, podléhá zdanění ve smyslu čl. 17 Modelové smlouvy OECD, je tedy třeba vždy nejprve hodnotit, zda taková platba představuje příjem za osobně veřejně vykonávanou uměleckou činnost ve smyslu čl. 17 odst. 2 Modelové smlouvy OECD (viz bod 44 rozsudku).
58. Pokud jde o subjekty, které umělce zastupují a na samotném uměleckém vystoupení se nepodílí, což je případ žalobce, pak Nejvyšší správní soud uvádí: „[V] režimu tohoto ustanovení (čl. 17 odst. 2, pozn. soudu) tak podle komentáře nelze zdanit ani příjmy v podobě peněžních výher (prize money) závodních stáží z dostihů nebo automobilových závodů, neboť tyto subjekty obdobně jako manažerské agentury bezprostředně neprovádějí samotnou činnost, za kterou je poskytován zdaňovaný příjem, ani příjmy podniků, které se podílejí na produkci zábavních nebo sportovních akcí.“
59. Nejvyšší správní soud uložil městskému soudu, aby se zabýval povahou příjmů vyplácených žalobkyni zprostředkovatelským agenturám. Podle obsahu uzavřených smluv a pokladních dokladů je třeba posoudit, jakou část poskytované platby je možno považovat za odměnu za osobní veřejně vykonávanou činnost umělce, a jaká část je naopak poskytována jako odměna zprostředkovatelské agentuře například jako provize za zajištění uměleckého vystoupení nebo odměna za jiná protiplnění. Tuto naposled uvedenou část odměny (provize, odměna agentuře za zajištění produkce) přitom ve světle výše uvedeného nelze považovat za příjem z osobní umělecké činnosti umělců a tudíž ji nelze podrobit zdanění v režimu mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění odpovídajícím čl. 17 Modelové smlouvy OECD. (zvýrazněno soudem).
60. V souladu s pokynem Nejvyššího správního soudu pak městský soud dospěl k následujícím závěrům vyplývajícím z obsahu správního spisu.

61. **Vystoupení umělců ve zdaňovacím období - rok 2013, jak vyplývají z napadeného rozhodnutí. Všechny níže uvedené státy měly s ČR uzavřenu smlouvu o zamezení dvojího zdanění dle Modelové smlouvy OECD.**
62. Umělec (skupina) Konflikt, příjemci Rober Jurányi, vyplacena částka 11 024 Kč (brutto). Podle čestného prohlášení byl Rober Jurányi, člen skupiny Konflikt daňovým rezidentem Slovenské republiky. Skupina vystupovala na festivalu Mighty Sounds v Táboře ve dnech 19. - 21.2013 vyplacen byl artist fee 350 EUR. Robert Jurányi (resp. skupina Konflikt) byl podle smlouvy o zprostředkování vystoupení hudební skupiny ze dne 27. 5. 2013 zastoupen agenturou Rebel Agency s.r.o. se sídlem v Šamoríně. Za zprostředkování vystoupení byla sjednána částka 700 EUR. Z uvedeného vyplývá, že částka 700 UR není příjmem z osobní umělecké činnosti.
63. Skupina Bad Manners z Velké Británie, zastoupená agenturou Rothery (Rock Artist manager). Podle smlouvy č. 2013198 byl zaplacen Fee 5 000 EUR. Ze smlouvy však nevyplývá, zda se jedná o platbu umělci nebo zastupující agentuře, či zda tato platba byla mezi tyto subjekty nějakým způsobem rozdělována. Zde tedy nelze učinit jednoznačný závěr a bude na žalovaném, aby žalobce vyzval k doplnění skutkových tvrzení a jejich prokázání nezbytnými důkazy tak, aby bylo možno o výši vyměřené daně jednoznačně rozhodnout.
64. Skupina Turbonegro (Velká Británie) zastoupená Creativ Artis agency. Podle předložené smlouvy (která však byla předložena nepodepsaná a nelze vzít za prokázané, že byla mezi účastníky platně uzavřena) bylo vyplaceno 15 000 Eur jako flat fee, tedy přímo umělci, kterou je možno považovat za odměnu za osobní veřejně vykonávanou činnost umělce a tedy je namístě čl. 17 Modelové smlouvy OECD v uvedeném případě uplatnit. (pozn. smlouvu žalobce přiložil též k žalobě)
65. Skupina Antiflag (USA) zastoupená agenturou The Agency Group Ltd. Ve spise jsou založeny dvě smlouvy (podepsané pouze žalobcem). Podle předložených smluv bylo ujednáno vyplacení částky 3 000 USD s poznámkou „Flat guarantee subject to 15% artist withholding tax“. (Paušální záruka podléhající 15% umělecké srážkové dani, přeloženo soudem). Druhou smlouvou bylo sjednáno zaplacení částky 9 450 USD s poznámkou „Contribution to production costs net and free of all local and international costs.“ (Příspěvek na výrobní náklady v čisté výši a bez všech místních a mezinárodních nákladů, přeloženo soudem). Z uvedeného nelze odlišit povahu plateb. Bude na žalovaném, aby žalobce vyzval k doplnění skutkových tvrzení a jejich doložení tak, aby bylo možno oddělit, jaká část vyplacené částky podléhá zdanění ve smyslu čl. 17 Modelové smlouvy OECD. (pozn. smlouvu žalobce přiložil též k žalobě)
66. Skupina SKA-P (Španělsko) zastoupená agenturou Gato Lopez S.L. Podle předložené smlouvy a jejího překladu bylo sjednáno honorář 6 000 EUR za vystoupení umělců a 21 280 Eur jako příspěvek na náklady produkce. Z uvedeného lze dovodit, že částka 6 000 EUR musí být pokládána za odměnu umělce a podrobit zdanění ji nelze, částka 21 280 EUR zdanění podléhá. (pozn. smlouvu žalobce přiložil též k žalobě)
67. Umělci Macka B & The Roots Ragga Band (velká Británie) zastoupeni agenturou Georg Leitner productions GmbH. Dle smlouvy byla sjednána platba 3 300 (zřejmě EUR, ve dvou splátkách), aniž by bylo možné rozlišit, zda jde o platbu umělci nebo agentuře. Jednoznačný závěr bude tedy třeba učinit až po doplnění tvrzení a důkazů ze strany žalobce.

68. Skupina Suicidal Tendencies (USA) zastoupená agenturou TER a TERRE podle předloženého výpisu z účtu bylo zaplacen **9 500 EUR**. Z uzavřené smlouvy vyplývá, že 50 % (**4 750 EUR**) bude vyplaceno agentuře (bod 3. smlouvy, kde je uvedeno: „50 % of the fee is to be paid at reception of the contract to TER a TERRE“, 50 % poplatku je třeba uhradit při převzetí smlouvy ve prospěch TER a TERRE – přeloženo soudem.) z uvedeného vyplývá, že z hlediska daňového musí být platba rozdělena na poloviny, z nichž částku **4 750 EUR** nelze považovat za příjem z osobní umělecké činnosti umělců, a tudíž ji nelze podrobit zdanění v režimu mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění odpovídajícím čl. 17 Modelové smlouvy OECD, zatímco druhou polovinu ano.
69. Umělec Comeback Kid (Kanada) zastoupený agenturou Avocado Booking client. Podle smlouvy byla sjednána částka 6 000 EUR, přičemž **4 000 EUR** představuje „a contribution to production costs“ – příspěvek na produkční náklady a **2 000 EUR** artist fee – tedy příjem z osobní umělecké činnosti.
70. Umělec Kymani Marley, zastoupený agenturou Georg Leitner productions GmbH (Rakousko). Podle předložené smlouvy bylo sjednáno zaplacení částky **10 500 EUR** (ve dvou splátkách) bez rozlišení odměny umělce a agentury. Smluvní ujednání nelze posoudit bez jeho doplnění.
71. Umělec Randy Valentine (Velká Británie) zastoupený agenturou Roc Tebe Cordomi. Podle smlouvy bylo ujednáno zaplacení částky **900 EUR** net fee, která podle smluvních podmínek měla být vyplacena (ve dvou splátkách) celá vystupujícímu umělci. Jde tedy (zřejmě) o příjem z osobní umělecké činnosti.
72. Skupina The Subways (Velká Británie) zastoupená agenturou Creativ Artis agency. Podle smlouvy bylo zaplacen **4 500 EUR** flat fee - příjem z osobní umělecké činnosti a **10 500 EUR** produkční náklady nepodléhající zdanění v režimu mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění odpovídajícím čl. 17 Modelové smlouvy OECD. (pozn. smlouvu žalobce přiložil též k žalobě)
73. Skupina The Computers (Velká Británie) zastoupená agenturou One Inch badge. Podle smlouvy umělec obdrží **500 EUR**. Tato částka musí být pokládána za příjem z osobní umělecké činnosti.
74. Umělec Mama Marjas (Itálie) zastoupen agenturou Bass culture srl. Podle předloženého dokladu bylo fakturováno **500 EUR** s poznámkou „produzione e organizzazione“ (produkce a organizace, přeloženo soudem). Celá částka by tedy měla být pokládána za produkční náklady.
75. Umělec Mad Sin (Německo, velká Británie, USA, Slovinsko, Finsko) zastoupený agenturou A. Harvey. Dle smlouvy byla sjednána platba **1 900 EUR**, aniž by bylo upřesněno, zda jde o platbu umělci či agentuře (zřejmě bod 3 smlouvy, který není upřesněn). Bez doplnění skutkových tvrzení nelze učinit jednoznačný závěr o povaze zaplacené částky.
76. **Vystoupení umělců ve zdaňovacím období - rok 2014, jak vyplývají z napadeného rozhodnutí. Všechny níže uvedené státy měly s ČR uzavřenu smlouvu o zamezení dvojího zdanění dle Modelové smlouvy OECD.**
77. Ve vztahu k jednotlivým smlouvám opět platí, že odměna agentuře za zajištění produkce není příjem z osobní umělecké činnosti umělce a nelze ji podrobit zdanění v režimu mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění odpovídajícím čl. 17 Modelové smlouvy

OECD. Ve správním (daňovém spisu jsou založeny dále uvedené smlouvy či daňové doklady.

78. Umělec Skindred, agentura Concrete booking agency Inc.,DBA, TKO (USA), podle předložených dokladů byla sjednána platba 1 000 EUR, která měla být zaplacená agentuře. Zda a v jaké výši byla realizována platba umělci nelze z předložených dokladů bez dalšího zjistit. Byl zajišťován prodej vstupenek, v případě uvedeného umělce by bylo na místě, aby žalobce doplnil daňová tvrzení a blíže vysvětlil, jaké bylo ujednání s tímto subjektem.
79. Umělec Kim Gaarde/Nekromantix (USA), s nímž byla uzavřena smlouva přímo. Sjednána byla platba za vystoupení 5 500 EUR, jako příjem umělce.
80. Dále byla předložena faktura č. 2014-03-02 za vystoupení umělce Winston Francis, částka 1 000 EUR je fakturována jako produkční náklady a nelze ji proto posoudit jako příjem umělce.
81. Umělec The Restarts, Kieran Plunkett (Velká Británie) zastoupený agenturou Turbo Booking (Německo). Podle smlouvy bylo sjednáno zaplacení 900 EUR přímo umělci.
82. Ve spise je dále založena faktura č. 44-14 na částku 3 000 EUR a faktura č. 76-14 na částku 1 084,72 EUR, určenou hudební skupině Che Sudaka, lze usuzovat, že částka byla vyplacena jako příjem umělce, avšak bez předložení uzavřené smlouvy nelze mít tuto skutečnost za jednoznačně prokázanou. Tomu, že jde o příjem umělce, však nasvědčuje dále založená faktura 076/2014 na částku 4 415,28 EUR vystavená subjektem Markus Rogozinski Love & Hate Music na úhradu nákladů spojených s vystoupením skupiny (produkčních nákladů).
83. Umělec Erik Schrody AKA Everlast zastoupený agenturou The Agency Group Ltd (Velká Británie). Podle příložené smlouvy bylo zaplacen 4 650 USD (\$) na produkční náklady a 1 000 USD jako odměna umělce (artist fee), přičemž tuto částku je nutno posoudit jako příjem umělce.
84. Vystoupení umělců ve zdaňovacím období - rok 2015, jak vyplývají z napadeného rozhodnutí. Všechny níže uvedené státy (až na označenou výjimku) měly s ČR uzavřenu smlouvu o zamezení dvojího zdanění dle Modelové smlouvy OECD.
85. Umělec Protoje (Jamajka) zastoupený agenturou Georg Leitner Productions GmbH (Rakousko), zde jde opět o subjekt ze země, která modelovou smlouvu neuzavřela. Závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem se proto ve vztahu k této smlouvě neuplatní.
86. Umělec (skupina) Dub Inc, zastoupená agenturou Buxna Artist Agency (Polsko). Ve spise je založena faktura na částku 4 250 EUR jako deposit for Dub Inc (tedy záloha – přeloženo soudem), zřejmě by se mohlo o příjem umělce jednat, avšak tato věc by měla být žalobcem ještě doložena předložením smlouvy.
87. Ve správním spise je dále založeno potvrzení o platbě 1 000 Eur ze dne 18. 3. 2015 pro skupinu Cocney Rejects, zde rovněž bez doložení smlouvy nelze najisto postavit, zda uvedená částka je příjmem umělce.
88. Z pokladního dokladu o zaplacení částky 2 000 EUR, z toho 300 EUR jako 15% flat guarantee ze dne 3. 6. 2015, nelze dovodit, o jakou platbu se jedná.
89. Umělec Derrick Morgan zastoupený agenturou Oswald Muenning (Německo). Ve správním spise je založen doklad – „balance of production cost“, jde tedy o produkční náklady 3 680 EUR.

90. Umělec Los se Abajo zastoupený Heiko Jas /Koeterhai Booking (Německo). Ve spise je doložen doklad „balance payment“ ve výši 1 730 EUR. Jedná se o dorovnání zůstatku a není zřejmé, zda šlo o platbu poskytnutou agentuře či umělci v souvislosti s jeho vystoupením.
91. Umělec Terror music Group zastoupený agenturou M.A.D. Tour Booking GmbH (USA). Ve spise je založen doklad na částku 6 000 EUR s tím, že 50% má být uhrazeno předem a 50% hotově před přestavením, přičemž doklad uvádí, že jde o artist fee – platbu umělci. Lze tedy předpokládat, že jde o příjem z osobní umělecké činnosti.
92. Umělec Dropkick Murphys zastoupený agenturou Bastards on Parade (USA), podle uzavřené smlouvy a faktury činily produkční náklady 25 000 \$, honorář skupiny 10 000 \$ před zdaněním. Uhrazeno mělo být 8 500 \$. V uvedeném případě zřejmě došlo k řádnému zdanění.
93. Umělci Meta & The Cornestones Tany Stephens & The Royal Roots Band zastoupení agenturou Georg Leitner productions GmbH (Rakousko). Podle předložené smlouvy bylo sjednáno zaplacení částky 11 000 EUR agentuře. Jaká část měla být poskytnuta umělcům, ze smlouvy nevyplývá.
94. Umělec Being as an Ocean LLC (USA) – ve spise je založen doklad o zaplacení produkčních nákladů ve výši 800 EUR, které nelze pokládat za příjem umělce.
95. Umělec Strung Out, Scheisse Minelli, zastoupený agenturou David Pollack (USA, Německo). Ve správním spisu je založen daňový doklad na částku 2 400 EUR zaplacenou jako příspěvek na produkční náklady. O příjem umělce se nejedná.
96. Umělec (skupina) Enter Shikari zastoupený agenturou Ambush reality Limited (Velká Británie), podle předloženého dokladu byla zaplacená částka 5 100 EUR, z níž 900 EUR bylo označených jako withholding tax (srážková daň). Zda šlo o částku vyplacenou umělci nelze s jistotou určit.
97. Součástí spisu jsou dále daňové doklady týkající se plateb za produkční náklady, inzerci, výlep plakátů, prodej reklamních předmětů, které jednoznačně nebyly příjmem určeným za umělecké vystoupení, jimi se soud proto podrobněji nezabýval.

IV.

Posouzení žaloby

98. V souladu s pokynem Nejvyššího správního soudu městský soud vyslovil závěr ohledně smluv a účetních dokladů založených ve spise. Městskému soudu však nepřisluší, aby rozhodl o daňové povinnosti žalobce, k tomu je povolán správce daně, resp. žalovaný, jako správní orgán druhého stupně.
99. Jelikož v napadeném rozhodnutí se žalovaný přezkoumatelným způsobem, který by byl v souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2023, č. j. 7 Afs 166/2022- 38, s daňovými doklady nevypořádal, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné a soudu nezbylo, než je zrušit.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

100. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně a žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil nesprávný právní závěr týkající se daňové povinnosti žalobce, pokud jde o platby umělcům na jedné straně a zastupujícím agenturám na straně druhé a to ve všech daňových obdobích. Na žalovaném nyní bude, aby o odvolání žalobce znovu rozhodl, je při tom vázán právním názorem vysloveným městským soudem v tomto rozsudku a závěry, které vyplývají z rozsudku Nejvyššího správního soudu.
101. Městský soud připomíná, že povinnost tvrzení a důkazní břemeno leží na žalobci, který je povinen předložit žalovanému daňové doklady prokazující jeho daňová tvrzení. Pokud tedy žalobce tvrdí určitou skutečnost ohledně své daňové povinnosti, je v důsledku toho také povinen předložit odpovídající daňové doklady, pokud je k dispozici nemá, nebo nejsou dostatečně průkazné (čímž, jak soud shledal, trpí značná část předložených listin) je jeho povinností předkládané důkazy doplnit, jinak se vystavuje nebezpečí neunesení důkazního břemene.
102. Žalovaný o daňové povinnosti žalobce rozhodne na základě těch daňových dokladů, které bude mít k dispozici, přičemž bude postupovat podle zjištění, které naznačil městský soud v oddíle III. rozsudku
103. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3x 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Podle § 12 odst. 3 *při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí.* Tarifní hodnota činí tedy 150 000 Kč, z toho odměna 7 100 Kč.
104. Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby, a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) a vyjádření k podání žalovaného – doplnění žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky] a dále 3 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč, 9 000 Kč za zaplacený soudní poplatek a 21 % DPH, tedy celkem 35 862 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§104 odst. 3 písm. a) s.ř.s.]

Praha 19. prosinec 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.